

Hermed tænkes navnlig på reglerne om behandlingssikkerhed i persondatalovens kapitel 11, samt § 13, stk. 3, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, hvorefter udbydere skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at oplysninger om andres brug af nettet eller tjenester eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende.

De i lovforslaget indeholdte ændringer af regler om udbydernes udstyr og systemer skal alene muliggøre adgang for politiet i henhold til retsplejeloven. Ændringerne vil således ikke medføre, at det bliver lettere for andre - herunder for personer, der er ansat hos eller udfører arbejde for udbydere - at få adgang til oplysninger, som er dem uvedkommende.

3. Forholdet til retsplejeloven og regler vedtaget i medfør heraf

Kravene til hvilke oplysninger, der skal registreres og opbevares, fremgår af logningsbekendtgørelsen. Disse krav afgrænser forpligtelsen i forhold til indretning af udstyr og systemer efter dette lovforslag.

Dette lovforslags ikrafttræden må på grund af den nære sammenhæng med logningsbekendtgørelsen fastsættes, så den falder sammen med logningsbekendtgørelsens ikrafttræden, da udbydere først skal have pligt til at indrette deres udstyr, når forpligtelsen til registrering og opbevaring af oplysninger i medfør af logningsbekendtgørelsen træder i kraft.

Lovforslaget skal sikre, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester forpligtes til at indrette deres systemer således, at politiet kan få adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. Indgreb i meddelelshemmeligheden er reguleret i retsplejelovens kapitel 71.

Politiet vil derudover i medfør af reglerne om edition i retsplejelovens kapitel 74 kunne få adgang til de oplysninger, som udbydere registrerer og opbevarer.

4. Den tværministerielle arbejdsgruppes overvejelser

I november 2005 afgav Statsministeriets tværministerielle arbejdsgruppe vedrørende terrorbekæmpelse en rapport med titlen »Det danske samfunds beredskab og indsats mod terror«.

Rapporten indeholder arbejdsgruppens overvejelser og anbefalinger om ændring af bl.a. telelovgivningen.

Rapportens anbefalinger dannede grundlag for »Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse«.

4.1. Arbejdsgruppens overvejelser vedr. pligter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

Oplysninger om telekommunikation vil ofte have væsentlig betydning for politiets efterforskning. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at der stilles en række krav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med henblik på at sikre politiet en hurtig og effektiv adgang til oplysninger om telekommunikation som led i konkret efterforskning.

4.2. Arbejdsgruppens overvejelser vedr. teknisk indretning hos udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

Arbejdsgruppen anfører, at der ikke i medfør af den dagældende § 15 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovebekendtgørelse nr. 784 af 28. juli 2005, kunne antages at gælde en pligt for de af loven omfattede udbydere til at sikre (uden udgift for staten, herunder politiet), at det tekniske udstyr er indrettet, så det teknisk er muligt at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden i relation til pakkebase-ret kommunikation (datatransmission, f.eks. over internettet).

Arbejdsgruppen bemærker endvidere, at indgreb i meddelelshemmeligheden i fremtidige kommunikationsformer kunne være forbundet med store omkostninger for politiet, da omkostningerne i forbindelse med etablering af indgrebet vil påhvile staten.

På den baggrund opstiller arbejdsgruppen følgende anbefaling:

15. Arbejdsgruppen anbefaler, at § 15 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet ændres, så udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester får pligt til at indrette deres tekniske udstyr på en måde, der gør indgreb i meddelelshemmeligheden muligt uanset teknologisk fremføringsform.

Arbejdsgruppen bemærker, at det muligvis vil være nødvendigt at udvikle nye tekniske løsninger for at kunne opfylde en sådan forpligtelse.

Arbejdsgruppen bemærker endvidere, at det danske telemarked i dag er kendetegnet ved, at der er mange teleudbydere af meget varierende størrelse. Det kan til illustration heraf nævnes, at 6 % af teleselskaberne i 2004 stod for 94 % af omsætningen. Der findes således ved siden af de store udbydere en lang række mindre udbydere, der på kommerciel basis tilbyder teleydelse til danske forbrugere.

Arbejdsgruppen har hæftet sig ved, at der ud over store og mindre store »traditionelle« teleselskaber findes bl.a. en række foreninger (der skal tælles i tusin-